

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗ: ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου Αριθ. 28.

ΕΤΟΣ Ι' ΑΡΙΘ. 306
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΙ (Κύπρου),
τῇ 15ῃ Δεκεμβρίου 1915.

ΖΗΤΩ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΤΟ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΚΑΙ Η ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Τὸ ζήτημα τῆς Ἑγγύς Ἀνατολῆς δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς τὸ «πρόβλημα τῆς πληρώσεως τοῦ κοινοῦ τοῦ δημιουργημένου διὰ τῆς βαρβαρικοῦ ἔθρου τῆς Τουρκικῆς αυτοκρατορίας ἀπὸ τῆς Εὐρώπης».

(«Ἡ Τουρκία καταρρέουσα 1804—1913» ὑπὸ Οὐ. Μίλλερ).

Ὁ πᾶσι δῆλον ὅτι τὸ Ἀνατολ. ζήτημα ὑπὸ τοῦ Ἀγγλο-Ιστορικοῦ εἶνε ἀκριβέστατος καὶ σαφέστατος ἐν τῇ ἀγαστῇ συντομίᾳ του. Ἡ πλήρωσις τοῦ κοινοῦ, διὰ τὴν κατέλειπεν ἡ Τουρκικὴ ἐπικράτεια, ἐκπομπὴν ἐξ Ἑδρώπης, ἀποτελεῖ τὸν τρομερὸν γόρδιον δεσμὸν δασι, ἀπ' αἰῶνος ἡδὴ εἰς μερὰς ἐνέβαλλε' μερίμνας καὶ εἰς δεινὸν φόβον ἀπαντᾷ τοὺς ἡγεμόνας καὶ τοὺς ἀπλωμάτας τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κόσμου.

Πρὸς καιρὸν ὁ Βαλκανοτορικὸς πόλεμος διὰ τῆς νίκης τῶν χριστιανικῶν Κρατῶν τῆς Ἑλληνικῆς Χερσονήσου κατὰ τῆς Τουρκίας, ἐχαιρέτισεν ἐν Εὐρώπῃ ὡς ἀγαθὸν εἰς ἐγγύτητα τὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος κατὰ τὸν μᾶλλον ἐφικτὸν καὶ γενικῶς συμφέροντα τρόπον. Ἡ Βαλκανικὴ εἰς τοὺς Βαλκανίους θὰ ἦτο ἡ ἀρίστη καὶ δικαιοῦν λύσις. Ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία ἰδιαίτερον ἐπέδωκαν τὴν λύσιν ταύτην, καὶ πρὸς ἑδραίωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου δημιουργηθέντος καθεστώτος ἐν τῇ Ἑγγύς Ἀνατολῇ ἐπέδωκαν πάσῃ δυνάμει τὴν διατήρησιν καὶ ἐμπεδύωσιν τοῦ Βαλκανικοῦ Συνδέσμου, ὁρᾶν δὲ περὶ τὴν τῆς πολιτικῆς ταύτης ἐγένετο ὁ κ. Βενιζέλος, ἐπὶ οὗ οὐ μόνον τῶν ἀμεσῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἡ ὁρμή μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας παρεδίδοντο εἰς τοὺς Βουλγάρους, οἵτινες τὴν ἐπικράτειαν αὐτῶν, δυνάμει τῆς Σερβοβουλγαρικῆς Συνθήκης θὰ ἐξέτεινον καὶ μετὰ τοῦ Ἀδριατικοῦ ἐνῶ ἡ Ἑλλάς θὰ περικυβητο μὲν τοῦ Σερβικοῦ, πρὸς βορρᾶν συμπεριλαμβανούσα τὴν Ἠπειρὸν μέχρι Αἰλῶνος καὶ τὴν Νότιον Μακεδονίαν μετὰ τῆς Θεσσαλονίκης, ἐξαιρουμένης τῆς Χαλκιδικῆς χερσονήσου, ἣς ἐπεφυλάσσετο εἰς ἄλλην εὐκόλως νοσημένην δύναμιν.

Ἡ Κωνσταντινούπολις μέχρι Τσατάλκας μετὰ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου ἐν τοῖς διπλωματικοῖς διαβουλίαις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως εἶχεν ἐπιδικασθῇ εἰς τὴν Ρωσίαν, ἐν προσεχῇ ἡ ἀπωτέρας μέλλοντι.

Τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς ἐνέργειας ταύτας τῆς Συνεννοήσεως ἀνέτρεψαν αἱ δύο Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι, ὅτε εἶδον διὰ τοῦ

Βαλκανικοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς καθόδου τῆς Ρωσίας εἰς Κωνσταντινούπολιν θὰ ἐφράσσοντο πρὸ αὐτῶν πᾶσα διέξοδος καὶ ἐπικουρῶν μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ κόσμου, διον. ἡ Γερμανία ἀπὸ δεκαετίας κατεσκεύαζε τὸν Σιδηρόδρομον ἀπὸ Χαϊδάρ Πασᾶ, παρὰ τὴν Χερσονήσον ἐπὶ τῆς Προποντίδος, μέχρι τοῦ Εὐφράτου εἰς Βαγδάτην, δαπάνησα £20,000,000. Ἡ Ἰταλία σύμμαχος τότε τῶν δύο Κεντρικῶν Ἀυτοκρατοριῶν ἤρθε εἰς διπλωματικὰς ἐνεργείας μετ' αὐτῶν καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν δημιουργίαν Ἀλβανικοῦ Βασιλείου, τοῦ ὁποῦ ἀφῆκε τὴν Σερβίαν πᾶσαν ἐλπίδα διέξοδον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν καὶ μετὰ μέρος τῶν ἐπιδικαθεισῶν εἰς αὐτὴν χωρῶν ὑπὸ τῆς Σερβοβουλγαρικῆς συνθήκης, ἐνῶ ἡ Βουλγαρία ἐπετύγχανε τὴν ἀπρόβλεπτον ἐν τῇ συνθήκῃ προσάρτησιν τῆς Θράκης καὶ ἐπέμεινε εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης ταύτης μέχρι κεφαλῆς.

Αἱ νέαι αὗται καὶ ἀπρόβλεπται περιστάσεις, αἵτινες περιήγαγον τὴν Σερβίαν εἰς πολλὰ ἡττώματα μοῖραν καὶ περιέκοπτον τὰς ἐν τῷ πνεύματι τοῦ κ. Βενιζέλου μεγάλας ἐλπίδας, ἥδη περιεκομμένας διέφευγε τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἤρσαν Ἑλλάδα καὶ Σερβίαν εἰς συμμαχίαν καὶ ἐπιμαχίαν, καὶ κατ' ἀμφοτέρων τούτων ἐπέτιθη—δολίως καὶ ἀτίμως ἡ Βουλγαρία, ἡττηθεῖσα ὑπὸ τούτων κατὰ κράτος.

Ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος εἶνε ἀληθὲς δι' ἐμπεδωμένα τμήματα τῆς Κεντρικῆς καὶ Βορείας Μακεδονίας ὑπὸ Βουλγαρικῆς ἐπικρατείας οἰκούμενα ἀπέσπασεν ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας ὑπὲρ τῆς Σερβίας, ἐνῶ ἡ Ἑλλάς προσήγαγε τὴν Ἑλληνικὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν, ἀπέβαλλεν ὅμως τὴν Ἑλληνικὴν Θράκην διὰ παντός. Ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου πολέμου ἡ Σερβία ἀπεκόμισε τὴν μερίστην ἰσχύαν. Ἡ Βουλγαρικὴ ἦτα ἐπέτρεψεν εἰς τὴν Νεοτουρκικὴν κυβερνήσιν νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ ὅρια τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ οὕτω νὰ συντελεσθῇ μία ἀποδορρόμους τῆς λύσεως τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος.

Αἱ δύο Κεντρ. Ἀυτοκρατορίαι ἡδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τὸν ἀπονοδισμόν τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Σέρβων καὶ τὴν φιλοδοξίαν μετὰ τῆς φιλοχρηματίας τῶν ἐκ νέου ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην ἐξουσίαν ἀνελθόντων Νεοτούρκων, οἱ

νεο, ὑποκινούμενοι ὑπὸ τῆς Ἀυστρίας καὶ τῆς Γερμανίας, συνετέλεσαν τὴν Ἀνατολὴν μὴ ἐπιτρέποντες τὴν ἀποκατάστασιν ἐν αὐτῇ εἰρήνης καὶ τάξεως, ἵνα μὴ ἐδραιωθῇ ἐν αὐτῇ καὶ τὸ νέον καθεστὸς, καίτοι διέτρεχεν ἡ Τουρκία τὸν μέγιστον κατὰ τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς κίνδυνον ἐν περιπτώσει νέου πολέμου.

Ἡ Νέα Τουρκία ἀντὶ νὰ ἐπιδόσθῃ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἐποβλῶσιν τῶν βυθίων τραυμάτων ἀπὸ τοῦ Βαλκανοτορικῆς πολέμου, ἐπέδωκε εἰς πολεμικὰς πάρασκειν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν προμηθεύσας οὕτω νέον πόλεμον, ὃν πάντως ἐπέδωκεν αἱ Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ νέου Βαλκανικοῦ καθεστώτος. Τὰς προθέσεις τούτων διηκολύνε καὶ ἐπέσπευσεν ἡ δολοφονία τοῦ Ἀρχιδουκῆ Ἀυστριακοῦ Διαδόχου ἐν Σαράγιβῳ ὑπὸ Σέρβου τὴν καταγωγὴν σπουδαστοῦ τοῦ Πρίντσιπ, καὶ ἡ δολοφονία παρέσχε τὴν ἀφορμὴν εἰς τὸν δεινότερον ἡδὴ Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον, ὅστις οὕτω τὴν γίγαντι ἔχει ἐν αὐτῷ τῷ Ἀνατολικῷ ζήτηματι.

Ἡ Τουρκία κατέρρευσεν ἐν Εὐρώπῃ καὶ τὰς τῆς βράδιον θὰ ἐξέτολιζετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως συμβουλαὶ μάλιστα ἐξ Ἀγγλίας καὶ προτροπαὶ εἶχον ἤδη ἀπενδυνῇ ὅπως ἡ Τουρκία περισώζοντα ἐαυτὴν θὰ ἐπράττει μάλιστα ἐὰν ἀπεσφύρετο ὁλοσχερῶς εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἀπέβαινε Κράτος ἀποκλειστικῶς Ἀσιατικόν, ἀλλὰ ἀποσφύρετο τὸν ἐκείνους περιπλοκῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ φρόνησις καὶ ἡ προνοητικὴ οὐδέποτε ἠνένησε τὸν Νεοτούρκων τυχολόγους, θυσιάζοντες εἰς τὴν φιλοδοξίαν αὐτῶν τὴν Τουρκίαν καὶ τὸν Ἰσλαμισμόν ὅλον, καὶ οὕτως εἰδομενὰ τοὺς παροτρυνόντας τὴν δεινὴν πρὸ μικροῦ χειμασθεῖσαν πατριδα τῶν εἰρηνοφρονῶν δύναντο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, ὃν δὲ ἡδύλησαν νὰ ἐννοήσωσιν διὰ διέξοδον αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις καὶ δι' ἄλλους μὲν γενικωτέρους σκοποὺς αὐτῶν, μάλιστα δὲ περὶ τῆς τύχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν πορθμῶν καὶ ἐπέσπευσεν οἱ Τούρκοι τὸ μοῖραν τέλος τῆς Τουρκίας.

Ἡ τύχη τῆς Τουρκίας, οἰαδήποτε καὶ ἂν γένηται ἡ ἐκδοσις τοῦ πολέμου, εἶνε ἀπώλεια τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς ἐμὴ καὶ ἡ ὁλοσχερὴ διάλυσις αὐτῆς. Ἐάν τιγὴ ἡ Τριπλὴ Συνεννόησις, ἡ Κωνσταντινούπολις μετὰ τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Ἐπικρατείας καὶ τῶν πορθμῶν θὰ ἀπεβῶσι κτήριος Ρωσικῆ καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ ἀποβῇ δευτέρα πρωτεύουσα τοῦ Σλαβισμοῦ, συγκεντροῦσα πρὸς αὐτὴν 30 δὲ

ἐκατομμύρια νομισματικῶν τῶν ὑπὸ Ἀναδικὴν Μοναρχίαν, τῶν Σέρβων καὶ τῶν Βουλγάρων, τοῦ ὁποῦ θὰ ἀπέβῃ τὸν μέγιστον κίνδυνον κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ ἐπέφερε τὴν παντελὴ ἐξόντωσιν τῆς Τουρκίας.

Ἐποτε δὲ ἐνίκων αἱ δύο Κεντρικαὶ Ἀυτοκρατορίαι, ὁ νομισματικὸς θὰ περιήρχετο εἰς ἀπείρητον καὶ τελείαν ἀδυναμίαν ἀφομοιούμενος οὐδ' ἐν τῷ χρόνῳ καὶ συγχωνευόμενος ἐν τῷ Γερμανισμῷ, ἡ δὲ Βαλκανικὴ θὰ ἀπέβαινε ἡ λεωφόρος τῶν Ἀυτοκρατοριῶν τῶν πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Ἀσίαν.

Θάδιατηρηθῶσι Καλφίης καὶ αἱ Μωαμεθανικαὶ ἀρχαὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ κατὰ τύπον ἡ Τουρκικὴ Ἀυτοκρατορία ἦτις θὰ γένηται Γερμανικὴν Προτεκτοράτον χρησιμοποιοῦμενον πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Γερμανισμοῦ ἐπὶ πάντα τὸν Ἰσλαμικὸν κόσμον.

Εἰς οὕτω δεινὴν θέσιν οἱ Νεοτούρκοι περιήγαγον τὴν Τουρκίαν, εἰς ἣν ἡ ἐκρήξις τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου παρεσχεν ἀρίστην καὶ ἀδύνατον εὐκαιρίαν, ὅπως ἀταδιοργανωθῇ ἀνεπρόχρητος καὶ ἀναγεννηθῇ οἰκονομικῶς ἐπωφελομένη τὴν ἀνάγκαν τῶν ἐπιπολέμων, ἐξ ὧν ἡ Τριπλὴ Συνεννόησις ἡγγυάτο τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα αὐτῆς.

Ἐν ἐκάτερά ὁμοῦ τῶν περιπτώσεων, τῆς νίκης δηλονότι τῆς μίας ἢ τῆς ἑτέρας τῶν δύο ἐμπολέμων συμμαχικῶν δυνάμεων, τὸ Ἀνατ. ζήτημα δὲν θὰ ἔχη τὴν οὐσιαστικὴν καὶ μόνιμον λύσιν, καὶ θὰ ἀποτελῇ πάντοτε ἐν τῷ μέλλοντι μέγιστον κίνδυνον κατὰ τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης καὶ μετ' αὐτῆς τοῦ κόσμου ὅλον.

Ἐφ' οὗτο ἡ γέφυρα ἐξ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν καὶ οἱ Πορθμοὶ ἀπὸ τῆς Μεσογείου εἰς τὸν Εἰρηνικὸν κατέχονται ὑπὸ μῆς Μ. Δυνάμεως, καὶ ἡ ἐλευθέρη ἐπικουρῶν καὶ τῶν δύο θαλασσῶν διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος αὐτῆς, θὰ ὑπάρχωσιν ἀντίχρητοι Δυνάμεις αἵτινες θὰ ἐπιδιώκωσι πᾶσαν εὐκαιρίαν πρὸς ἐκπόλιν αὐτῆς ἐκείθεν.

Κατὰ τοὺς νεωτέρους τούτους χρόνους ἡ Μ. Βρετανία καὶ ἡ Γαλλία πρὸ τοῦ Γερμανικοῦ κινήματος προσηγορεύθησαν τὸν ἀδύνατον τῶν ἐξῆς καὶ ἀντίχρητον αὐτῶν ἐν Ἀνατολῇ, τὴν Ὁρθόδοξον Ρωσσίαν ἀποτέλεσαν τὴν Τριπλὴν Συνεννόησιν, ἀντίρροπον τῆς Τριπ. Συμμαχίας, καὶ εἰς τὴν Ἀγγλογαλλικὴν συμφωνίαν περὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Μαρόκκου ἐπικυβητοῦσιν ἡ Ἀγγλορωσικὴ συμφωνία περὶ τῆς Περσίας καὶ τῆς τύχης τῆς Κιπρώσεως.

Ὁ Γερμανικὸς κίνδυνος ἀπέβη τῶν ἀπειλητικῶν, ὥστε εἶδε

νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῶν δύο Κεντρ. Ἀυτοκρατοριῶν ὁ πλώριος εἰς ὄγκον καὶ τὸ μέγεθος γίγας τοῦ βορρᾶ, καὶ τοῦτο ἡ Τριπλὴ Συνεννόησις ἐθεώρησεν ὡς λύσιν τοῦ Ἀνατ. ζητήματος· πολλὴ ταχέως ὁμοῦ κατέμαθεν δι' ἐσφάλη εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς προθέσεις αὐτῆς.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπεκράτουσιν οἱ Ἀντιγαλλοὶ ἐν τῷ παρόντι πολέμῳ, αἱ Δυνάμεις τῆς Τριπλῆς Συνεννοήσεως δὲν θὰ ἐξαφανισθῶσι βεβαίως, ἀλλὰ θ' ἀναδιοργανωθῶσι καὶ θὰ παρασκευάσωσι νέας καὶ τρομεράς δυνάμεις πρὸς νέον Εὐρωπαϊκὸν πόλεμον τρομερότερον καὶ αἰματηρότερον τοῦ παρόντος, καὶ οὕτω ὁ πεπολιτισμένος κόσμος θὰ καταντήσῃ ἀληθὴς κόλασις.

Μετὰ τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος συμπλέκονται βεβαίως καὶ ἄλλα ζητήματα μετὰ τῶν ἐμπολέμων ἀνὰ τὴν ὁρίων, ἐν οἷς ὁμοῦ ζωικώτατον ὑπάρχει τὸ Ἀνατολικόν, τοῦτο δὲ ἐνδιαφέρει τὰ μέγιστα τὸν Ἑλληνισμόν.

Ἡ Τουρκία πρέπει πάντως καὶ ἀντιφέρει εἰς αὐτὴν νὰ γένηται κράτος δουρικόν, ἵνα παρατείνῃ τὴν ὑπαρξιν αὐτῆς, τὴν θέσιν δὲ ταύτης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν τῆς εἰρήνης τοῦ κόσμου δὲν πρέπει νὰ καταλάβῃ μεγάλη τις Δύναμις ἀλλ' ἐκεῖνοι οἵτινες ἐχρουν ἐπ' αὐτῆς ἀπαράγραπτα ἐθνικὰ καὶ ἱστορικὰ δίκαια, καὶ οἵτινες ἐδείξαν δι' ἡρώας νὰ φροβῶνται τὴν ἀπορρόφησιν καὶ ἐκμύδνησιν ἐν τῷ διεθνῇ ἀγῶνι τῆς προόδου δύνανται ἀκαλόγητος νὰ συνεργάζωνται καὶ οἰκονομίζωνται ἐλευθέρως μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετ' ἀμοιβαίου σεβασμοῦ.

Ἡ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΙΜΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥΣ ΣΦΑΓΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Ἀρτὴν Δικαιοσύνην τοῦ
Ρωμαίου Προκλήτου (Romanus Proculus) «κατὰ τῶν κακῶν ποιημένων οἵτινες ἐξέπλεον τὸν πόλεμον τοῦ»

Ὁ Ρωμαῖος Προκλήτος, ὁ μέγας Γάλλος μυθιστοριογράφος ἔλαβε τὸ ἐπώνυμόν τοῦ Βραβείου Νόβελ διὰ τὴν Φιλολογίαν.

Ὁ ἀξιοσημείωτος οὗτος συγγραφεὺς ἐδημιούργησε ἀρθεὺς ἐν τῇ «Ἐφημερίᾳ τῆς Γενεύης» (Journal de Geneve) ἐν ᾧ παρέχει διαφωτιστικὰς τῆς διαπονητικῆς τῶν ἐν τοῖς Γερμανικοῖς χαρακώμασι μαχομένων ἀνδρῶν. Καὶ ὁ λόγος δι' ὃν πρᾶττε τοῦτο ὑποστηρίζεται λαχρότατα διὰ τῶν ἐξῆς:

Διὰ τὴν δημοσίευσίν ταύτην: Ὁ ἔρωτηθ' ὑπὸ τινος ἐν Γαλλίᾳ. Τί τὸ καλόν, ἐνῷ εἴμεθα ἐν πολέμῳ, νὰ ἀποδίδωμεν εὐσπλαγχνίαν εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ νὰ ἀμύλωνται τὴν ἐξουσίαν τῶν μαχητῶν μας;

Θι ἀπαντήσω, «ἐπειδὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια» καὶ ἐπειδὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια, ἡμεῖς δικαιοὶ τὴν κρίσιν μας καὶ τὴν

κρίσιν τοῦ κόσμου κατὰ τῶν κυβερνητῶν τῆς Γερμανίας καὶ κατὰ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν. Τὶ διέπραξαν τὰ στρατεύματά των γνωρίζομεν· δι' ὅμοις ἡδύναντο νὰ πρᾶττον ταῦτα διὰν περιεῖχον στοιχεῖα οἷα ἐδείξαν διὰ τῶν ἐξομολογήσεων αὐτῶν, ἃς ἀκριβῶς ἡκούσαμεν, εἶνε περίπτωσις, ἡμεῖς μᾶλλον ἐνοχοποιεῖ τοὺς κυρίους τῶν. Ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν πεδίων τῶν μαχῶν αἱ κραυγαὶ αὗται τῆς θυσιασθείσης μειονότητος ἐγείρονται ὡς καταδικαὶ κραυγαῖς ἐκδικήσιν κατὰ τῶν τυφάντων.

Φωνάζει τὴν ψυχὴν πένος. «Εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἐγερθείσας κατὰ τῶν ληστρικῶν αυτοκρατοριῶν καὶ τῆς ἀπανθρώπου ἀλαστονίας αὐτῶν καὶ τὸν περιυβρισθέντων ἀνθρωπίνων ὑπὸ τῶν σφαγιστῶν λαῶν καὶ ὑπὸ τῶν μαχητῶν, προστίθεται κραυγὴ θλίψεως τῶν ἐγενῶν ἐκείνων ψυχῶν μεταξὺ τοῦ ἰδίου αὐτῶν λαοῦ, οἵτινες ἡγήθησαν καὶ ἐξηγαγασθῶσιν εἰς τὸν φόνον καὶ τὴν παραφροσύνην ὑπὸ τῶν κακῶν ἐκείνων ποιμένων οἵτινες ἐξέπλεον τὸν πόλεμον τοῦτον.

Τὸ θυσιαστικὸν αὐτῶν, δὲν εἶνε τὸ χεῖριστον τῶν δεινῶν τὸ θυσιαστικὸν ὅμως, τὸ ἀποποιεῖσθαι τὸ φονεῦσαι τινος τὴν ψυχὴν ὅπως πῶς...!

Ἦμεῖς τοὺς ἀνέχοντες ὅσοι ἀπονησκατε ὑπὲρ δικαίας ἐκδοθήσεως, ὅσοι κατακλύσεσθε ὑπὸ ζήλου καὶ πλίστους, πλίστους ὡς ὅμοις καρπὸς πόσον εὐδαίμων εἶνε ἡ τύχη σας, παραβαλλομένη πρὸς τὴν βάσανον ταύτην.

Θὰ ἐνεργήσωμεν ὅμοις οὕτως ὥστε τὰ παθήματα ταῦτα νὰ μὴ ἀπολεσθῶσι ματῇ. Ἀς ἀκούσῃ καὶ αἱ ἀποδεχθῇ ἡ συνείδησις τῆς ἀνθρωπότητος τὸ παράπονον αὐτῶν. Θὰ ἀντιγῇ ἐν τῷ μέλλοντι ὑπὲρ τὴν δόξαν τοῦ πεδίου τῆς μάχης, καὶ εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως θὰ ἀναγραφῇ εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας. Ἡ ἱστορία θὰ τιμωρήσῃ τοὺς σφαγῆς τοῦ λαοῦ. Καὶ ὁ λαὸς θὰ μάθῃ νὰ ἀπολυτρωθῇ ἀπὸ τῶν σφαγῶν του».

Ἐνταῦθα ὁ Ρωμαῖος Προκλήτος παραθέτει τινὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐγγράφων, ἵνα ἀποδείξῃ τὴν ἀνθρωπότητα του. Δεσφύρεται ζωηρῶς διὰ καὶ διὰ τοὺς Γερμανοὺς αὐτοὺς ἀξιοματικῶς ὁ πόλεμος εἶνε φρικώδης.

Ἡ ἐκείνη τὸν πόλεμον.

Ἐν τῇ «Friedens—Warte» ἐκδομένη ἐν Βερολίνῳ ὑπὸ τοῦ Δοκτ. Alfred H. Fried ἀπαντᾷ «Ἐκκλησίαν» πρὸς τὸν Γερμανικὸν λαόν· γράφει περὶ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως Μαρίου Πιπρεστάιν, λογιζοῦ τοῦ πρώτου περικυβητοῦ τῆς ἐπεδότητος. Τὸ ἀρθεὺς τοῦτο Τρόφον ἐντὸς χαρακώματος βορρᾶς τοῦ Ἀριᾶ, διον ἐφρονεῖσθαι ὁ Πιπρεστάιν. Ἐκφράζει τὴν ἀπροκάλυπτον φρίκην του πρὸς τὸν πόλεμον καὶ τὴν ἐπιθυμίαν του ὅπως γένηται ὁ ἔσχατος:—

«Ἄσπερ εἶνε ἡ πεπονηθὴς εἰς ἡν κατήχησαν οἱ εἰς τὸ μέτωπον, οἵτινες ἐγένοντο μάρτυρες τῶν ἀφάντων δεινῶν τοῦ ὁμηροῦ πολέμου».

Μετὰ τὴν ἀκρίβειαν εἶνε μᾶλλον ὁ Πιπρεστάιν ἀποφασίζῃ νὰ ἀρχίσῃ νὰ παραδεχθῇ τὴν ἐνοχίαν τῶν ἀμαρτιῶν τῆς Γερμανίας.

«Ὁ πόλεμος ἠνέψε τοὺς ὀφθαλμούς μας, γράφει, διὰ τὴν ἀφύλιν μας (unbeliebtheit). Ἐκαστος ἔχει τὴν αἰτίαν του, πρέπει νὰ ἐξεζητήσωμεν ἡμεῖς τὸ μῖσος τοῦτο» καὶ μάλιστα μετὰ τινος εἴμεθα ὅσοι τούτου... Ἀς ἐλπίσωμεν διὰ δὲν θὰ ἦνε τοῦτο

ΘΕΡΜΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΑΥΤΩΝ

Περιβάλλομεν μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως ἐν τῷ συνόλῳ καὶ καθ' ἕκαστον τὸ παρ' ἡμῶν Σωματεῖον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν καὶ πεποθήμενοι ὅτι αἱ συστάσεις καὶ αἱ γνώμαι ἡμῶν θὰ τύχῃσι τῆς εὐμενοῦς προσοχῆς αὐτοῦ ἐπέχουσιν τύπον ἐκκλήσεως εἰς τὴν φιλανθρωπίαν, τὴν φιλογένειαν καὶ τὴν φιλοπατριαν πασῶν τῶν ἀποτελοῦσάν τὴν ἑνωσιν Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Ἀπὸ μνηδὼν ἤδη πολλῶν ἡ Ἑνωσις τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν εἶχε πάθει ἑκλείψει ὀλίγη, καὶ ἀνεβίωσε κατ' αὐτὰς χάριν τῶν μεγάλων ἑορτῶν, ἵνα συλλέξῃ τὰς συνήθεις ἐτησίας συνδρομὰς πρὸς βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν ἀνικάνων ἀπόρων οἰκογενειῶν καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἐπιτραπίτω νὰ παρομοιωσώμεν τὸ φιλόανθρωπον τοῦτο ἔργον τῶν ἐντίμων Ἑλληνίδων Κυριῶν πρὸς τὸ τῶν προγόνων αὐτῶν Δαναίδων, ἀντιλοῦσθαι εἰς τετρημένον πύθον.

Διανέμονται τὰς συλλεγεῖσας συνδρομὰς αἱ ἀξιότιμοι Κυρίαίς ἡς ἐξετάσονται ἂν αἱ ἐλευόμεναι οἰκογενεαὶ ἀπὸ πέρους μέχρι τοῦδε μετέβαλον κατάστασιν ἐπὶ τὰ κρεῖττον ἢ ἐπὶ τὰ χεῖρον, καὶ φεβούμεθα ὅτι θὰ εὐφραίνῃ τὸ δεύτερον, ἵνα πεισθῶσιν ὅτι ἡ ἀρχαί-αυτος αὐτῇ ἐλεημοσύνη οὐ μόνον οὐδένα ὠφελεῖ ἀλλὰ καὶ βλάπτει σοβαρῶς τὰς ἐλευομένους.

Περιορίσασα ἡ Ἑνωσις τὴν δρᾶσιν αὐτῆς εἰς τὴν συλλογὴν συνδρομῶν καὶ τὴν διανομὴν ἐλεῶν εἰς ἀπόρους οἰκογενεας συ-νερχέει ἀπλῶς τὴν ἐργασίαν τῆς προηγμένης Φιλοπτώχου Ἑταιρείας καὶ ἐπεκτείνει τὴν πολὺ ἄλλως τὴν ἐκτεταμένην παρ' ἡμῶν ἐπαίτειαν αὐξάνουσα τοὺς ἐπαίτας, διότι ἐμβάλλει οὕτω τὴν ἰδέαν εἰς πολλὰς οἰκογενεὰς ὅτι δύνανται νὰ συντηρῶνται ἀπὸ ἀκποῦ ἐλεημοσύνης, καὶ ἐδίδουν αὐτὰς βαθμίδον εἰς τὴν ἐπαίτειαν ἀντὶ τῆς ἐπιτόνου ἀλλ' ἐντίμου ἐργασίας.

Ὑπὸ τοιαύτης συνθήκας ὀφειλομένη νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι Ἄγγλος τις ἐπιχειρηματίας ἐμποροῦράτης παρέσχε καὶ παρέχει εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν μεγάλαν καὶ εὐεργετικὴν ὑπηρεσίαν, διότι ἀπὸ τῆς ἐνδύσεως τοῦ πολέμου ἀναλαμβάνει ἐργολαβικῶς τὴν κατασκευὴν ἱματισμοῦ καὶ ὑποδημάτων διὰ τῶν Ἀγγλικῶν στρατῶν καὶ παρέχει ἐντεῖνον βιοποριστικὴν ἐργασίαν εἰς ἑκατοντάδας ἰσως πτωχῶν ἀλλ' ἐργατικῶν οἰκογενειῶν, χωρὶς νὰ ἀσχοληθῶμεν εἰς τὸ πασίγνωστον Καπνεργοστάσιον τοῦ κ. Βεργοπούλου.

Προτιμῶμεν χυλίας τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἀγγλου τοῦτου, ἀπὸ τῆς κατὰ καιροῦς ἀποκρίσεως αὐτοῦ ἀσκοποῦ ἐλεημοσύνης τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν.

Ἐκτενῶς ἐγράψαμεν ἄλλοτε περὶ τῆς ἐπιβλαβούς ἐπιδράσεως τῆς ἐλεημοσύνης, καὶ ἐξέθεμεν τὰς ὑγιεινὰς καὶ κοινωνοφελεστέρους γνῶμας οἰκονομολόγων, κοινωνιολόγων καὶ κληρικῶν διαφρε-πῶν, ὅτι ἡ διενεχθῆς παροχὴ ἐντίμου ἐργασίας εἰς τὰς ἀπόρους τάξεις πρὸς βιοπορισμὸν ἀποτελεῖ πρᾶξιν χριστιανικωτάτην καὶ σω-τηριωδέστατην διὰ τὰς κοινωνίας, καὶ πρὸς τοιαύτην δρᾶσιν ἡ Λευκοσία παρέχει εὐρύτατον καὶ ἀσφαλέστατον στάδιον.

Εἶνε μεγάλη παρ' ἡμῶν κοινωνικὴ ἡμέτις καὶ βλάβη ἡ περὶ-ορισμένη καὶ ἀνοφελὴς καὶ στείρα δρᾶσις Σωματείου, συγκερο-τημένου ἐξ Ἑλληνίδων Κυριῶν αἰνέει, καὶ ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς θέσεως καὶ ἀπὸ τῆς ἀνωτέρας μορφώσεως καὶ ἀγωγῆς καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων εὐγενῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν μέ-σων, θὰ ἠδύνατο νὰ προσδώσῃσιν ὠθησιν μεγάλῃν εἰς πᾶσαν πρὸς δόξαν οἰκονομικὴν, ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν εἰς ἅπαντα τὰ κοι-νωνικά παρ' ἡμῶν στρώματα, ἐὰν ἐπεδίδοντο πρὸς τοῦτο μετ' ὀ-λῆς τῆς ζήσεως καὶ τοῦ ζήλου αὐτῶν, καὶ εἴνε ἀπορὸν πῶς ἑτα-ναπαύονται εἰς ὅτι ἐπράξαν καὶ πράττουσι μέχρι σήμερον, ἴσον τῷ μηδεμί.

Ἡ δρᾶσις τοῦ Σωματείου τοῦτου ἠδύνατο νὰ εἶνε πολὺμε-ρεστάτη καὶ πολλὰχὺς καὶ σταθερῶς εὐεργετικὴ πρὸς τὴν ἡμετέ-ραν κοινωνίαν, ἂν αἱ ἐντιμ. Ἑλληνίδες Κυρίαὶ ἀπεφάσιζον ν' ἀ-κολοθηθῶσι τὸ ὠραῖον παράδειγμα ἄλλων παρομοίων σωματείων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀλλοῦ τοῦ πεποτισμένου κόσμου διαθετούσαι ἐκ περιτροπῆς χρόνον τινὰ ἐκ τῶν οἰκιακῶν ἀσολῶν αὐτῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ὑπὲρ τῆς κοινῆς εὐμερίας καὶ προόδου.

Ἡ Νῆσος ἡμῶν μετὰ πασῶν τῶν ἄλλων χωρῶν διέρεται ἡμέρας κρίσεως, ἔνεκα τοῦ ἀπαισίου πλέθους, καὶ εἰς τὰς δυ-σχερείας τοῦτου προσετέθη ἡ δυσμενεία τοῦ σφαιροῦ, ἥτις καθι-στά δυσχερεστέραν καὶ μᾶλλον ἀξιοθρήνητον τὴν θέσιν ἑκατοντά-δων οἰκογενειῶν, αἵτινες εἶνε ἀδύνατον βεβαίως νὰ στηριχθῶσι διὰ τῆς ἐλεημοσύνης, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς ἀποταμιεύ-σεως.

Τὰ χρεῖωδὴ τοῦ βίου, ὡς κάλλιον ἡμῶν γνωρίζουσιν αἱ ἐντιμ. Ἑλληνίδες Κυρίαί, ὑπερεπλήθησαν κατὰ 50%, 100%, καὶ 200%, ἐνῷ αἱ ἐργασίαι ἠλαττώθησαν καὶ τὰ ἡμερομίσθια ἐξέπεσον οἰκ-τωρῶς.

Ἐκτὸς ἐκείνων δόξης λαμπρόν, φωνοῦμεν μετὰ τοῦ Ζαλοκώστα πρὸς τὰς Ἑλληνίδας Κυρίας, οὐχὶ τὸ Χάρι τῆς Γρα-βιάς ἀλλὰ πρὸς παροχὴν ἐργασίας καὶ φειδούς εἰς τὰς ἀπόρους καὶ ἀέργους τάξεις.

Ὁ ἄριστος ἀποτελεῖ παρ' ἡμῶν τὴν κυριωτάτην τροφὴν πασῶν μὲν ἰδίᾳ δὲ τῶν λαϊκῶν τάξεων καὶ μάλιστα τῶν χειρωνακτικῶν καὶ φαίνεται ὅτι θὰ βαίνει οὕτως ὑπερτιμώμενος καὶ καθιστάμε-νος δαπανηρότατον ἐφόδιον τοῦ βίου. Ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνε-ται διατεθειμένη νὰ μεριμνήσῃ πρὸς οὐράκειαν τῆς Νήσου, τοῦ-ναντίον, διὰ τοῦ τελευταίου σκαίου ἀδικήματος αὐτῆς κατὰ τῆς στερητικῆς θὰ ἐπιτελῇ τὴν ὑπερτιμωμένην καὶ θὰ περιέλθωσιν αἱ λαϊκὰ τάξεις εἰς δυσχερεστάτην θέσιν.

Ἡ Ἑντιμ. Ἑνωσις τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν ἂς ἐπιλάβηται τῆς περιστάσεως ταύτης ὅπως ἰδούσῃ τὸ πρῶτον ἐν Κύπρῳ Ἑ-τεροκλῆ Συναγωγῶν Ἀρτοποιεῖον, οὐκὼς ἡ ἐπιτυχία εἶνε πάν-τοτε μὲν μάλιστα δὲ σήμερον ἐξησφαλίσμένη εἶνε γνωστόν ὅτι πανταχοῦ τοῦ πεποτισμένου κόσμου αἱ συναγωγικαὶ ἑταιρεῖαι ἤρχισαν ἀπὸ τοιούτων ἀρτοποιειῶν, διότι ἡ ἐργασία τούτων εἶνε ἀπλουστάτη καὶ ἀπλοῦστον τὸ λογιστικὸν μέρος αὐτῆς, ὥστε νὰ προλαμβάνηται ἡ κατάχρησις δι' ἐλαφρῶς μόνον ἐπιτηρήσεως καὶ ἐλέγχου.

Ἐκατὸ μόνον οἰκογενεαὶ ἂς ἀποτελέσωσι τὴν πρώτην τοιαύ-την συναγωγικὴν ἑταιρείαν προ-καταβάλλουσαι ἀνὰ μίαν λίραν ἑκάστη ἡ καὶ δύο καὶ ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς καταθέσεως τοῦ κε-φαλαίου δὲ προμηθεύονται ἀρ-τοὺς καθαρὸν καὶ εὐγενοῦς καὶ ἀντὶ τῆς πάντως χαμηλοτέρας τῶν ἄλλων ἀρτοποιῶν καὶ ἐπὶ τούτοις μνησθῶν ἡ τριμηνίον μέ-ρισμα ἐκ τῶν κερδῶν.

Ὁ ἄριστος ἀγοράζεται σήμερον παρὰ πτωχῶν καὶ πλουσίων τοῖς μετροῦν, καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ θεμελιώδη ὅρον πάσης συνερ-γατικῆς ἐταιρείας κατα-ναλώσεως, διότι τοῦτο ἐξα-σφαλίζει τὴν ἄμεσον ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ἥτις βαθμίδον θὰ ἐγκληματῇ καὶ παρ' ἡμῶν τὸν συναγωγικὸν καὶ εἰς πάντα τὰ ἄλλα στάδια καὶ ἐπαγγέλματα.

Παράδειγμα περιφανὲς ὑπάρ-χει παρ' ἡμῶν τὸ Ταμιευτήριο «Ἡ Λευκοσία» τὸ ἀναπτυχθέν εἰς τὴν «Πράξιν» καὶ «Προ-ού», οὐκὼς τὸ πρῶτον κε-φάλαιον ἀπετελέσθη κυρίως ἐκ τῶν πολυαριθμῶν μετοχῶν γνω-στῶν εὐπόρων παρ' ἡμῶν οἰκο-γενειῶν, καὶ οὕτω παρεστέθη καὶ εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις ἡ εὐκαιρία τῶν ἑβδομαδιαίων κα-καθέσεων, ἐξ ὧν ἔχομεν σήμε-ρον θαυμάσια ἀποτελέσματα ἀ-ποταμιεύσεως ἐν Λευκωσίᾳ.

Τὸ αὐτὸ ἂς πράξωσιν αἱ αὐ-ταὶ οἰκογενεαὶ πρὸς σύστασιν Συνεργατικοῦ Ἀρτοποιείου, καὶ ἔστωσαν βέβαιαι ὅτι πρὸς τὴν ἰδίᾳ ὠφελείᾳ θὰ ἐπισπῶνται ἔσσει τὰς εὐλογίας τῆς κοινωνίας ὅλης ἐπὶ τῇ φιλανθρωπῳ καὶ εὐερ-γετικῇ πρωτοβουλίᾳ.

Ἡ ἑνωσις τῶν Ἑλληνίδων Κυριῶν κέτις παρὰ τοῦτο τὴν δέουσαν ἐπαροχήν καὶ τὰ ἀναγ-καίουτα διὰ τὸ πρῶτον σταθε-ρὸν βῆμα, καὶ ἂς ἐπιδοθῇ εἰς τὴν πραγματοποιήσιν αὐτοῦ ἵνα δικαιολογήσῃ τὴν ὑπαρξίν της καὶ διανοήσῃ εὐρὺ στάδιον κοινωνο-φελῶν καὶ πατριωτικῆς δρᾶσεως.

ΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΣΥΓΓΕΙΣ

ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ὁ Ζόφρ καὶ ὁ πόλεμος.

Ὁ Κος Jouquin Salcatella, πα-λὸ γνωστὸς Καταλάνος Βουλευτὴς ἐ-γένετο πρὸς μὲν τὴν περιουσίαν παρ-ατὸ Στρατάρχου Ζόφρ καὶ διεβί-βασε πρὸς τὴν ἐν Βαρκελώνῃ Ἑφη-μερίδα Ven de Catalunya ἐνδιαφέ-ρουσαν ἐκείνων τῶν βλέψεων τοῦ με-γάλου Γαλάτου.

Ἐξήκομα ἐναντίον ἡμῶν δλας σχε-δὸν τὰς Γερμανικὰς δυνάμεις, τὸρα δυνάμεις σχηματίζοντες ἀνυπερβατὸν φραγ-μόν, εἶπεν ὁ Στρατάρχης Ζόφρ.

Δὲν λέγω-τι κάποιον ἐκ τῶν χα-ρακτηριστικῶν μας εἶνε ἀδύνατον νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ ἢ εἰς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀπολέσωμεν ἐκείσιν ἀπὸ τὴν συμπλοκῇ, ἀλλὰ θὰ ἀνακινήσωμεν πάντα ἐντὸς 24 ὥρων.

Ἀντὶ τὸ ἀποσπάρθωμεν ἀπὸ τῶν θέσεων ἡμῶν τοῦτων εἶνε ἀδύνατον. Εἰμεθα σήμερον αἱ ἰσχυρότεροι. Καὶ τοῦτο δὲν εἶνε ἡ ἐμὴ πεποίθη-σις μόνον, εἶνε ὡσαύτως καὶ τοῦ ἀν-τιπάλου Γερμανικοῦ Στρατοῦ. Θὰ προ-ελασώμεν μεθοδικῶς καὶ χωρὶς σπου-δῆς. Ὁμολογῶ ὅτι εἰμαι πολὺ φειδω-λὸς προκειμένου περὶ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ θησαυροῦ τῆς Δημοκρατίας, θὰ προελάσωμεν ἑμῶς.

Ὁ Ζόφρ φαίνεται ὅτι ἀν σὺμβῃ εἰς τὰ Βαλκάνια, ἡ θέσις τῶν Συμμαχικῶν Στρατῶν δὲν θὰ ἐπηρεασθῇ ὑπὸ τούτου. Ἡ Γερμανία καταβάλλει με-γάλους ἀγῶνας ὥπως φθάσῃ εἰς Κων-σταντινούπολιν πρὸ τῶν Συμμάχων, ἔχει αὐτὴ ἀνάγκην ἐνδὲς θριάμβου, καὶ ἂν, ἐπὶ οὗτος εἶνε κατ' ἐπίφρασιν μᾶλλον ἡ πραγματικὴ, ὥπως γαλβα-νίζῃ τὴν κοινὴν γνώμην. Ὁ λαὸς, οἱ μικροὶ ἄνθρωποι ἀπέκαμν ἐκ τοῦ πολέ-μου. Τοῦτο φαίνεται ἐκ τῶν δηλώ-σεων τῶν αἰχμαλώτων, οὗς συνελά-βωμεν ἐσχάτως, καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν.

Ἀλλὰ καὶ ἀν ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ Γερμανοὶ ἐγένοντο κύριοι τῆς Κων-σταντινουπόλεως, ἡ ἕξις τοῦ πολέ-μου, ἂς λέγωσιν ἐπὶ θέλουσιν, εἶνε ἐξ ὧς τὰς γραμμάς μας, προστέθη-κε ὁ Ζόφρ. Ἐξὸς θὰ ἐπέλθῃ ἐν-τέλει. Κατὰ βάθος οἱ Γερμανοὶ οὕτω σκέπτονται, πρὸς τοῦτοις καὶ δεικνύ-ουσι τοῦτο ἀντιτάσσοντες τὰ δύο τρί-τα τῆς δυνάμεως αὐτῶν κατ' ἡμῶν.

Ἡ Γερμανία εἶνε ἰσχυρὰ, ἡ δύναμις της θμῶς δὲν εἶνε ἀνεξάντητος. Ἡ ἔκτασις τῶν μετώπων της θὰ διατα-ράξῃ ἀναγκῶς τὴν στερεότητά της.

Ἡ τραγωδία τοῦ Βασιλέ-ως τῆς Σερβίας.

Ὁ γνωστὸς εἰς τὸ Πανελλήνιον κ. Μαγκρίν ἐπέστειλεν εἰς τὸν «Ἀθῶνα» τοῦ Μιλάνου ἐκ Μοναστηρίου συγκι-νητικὴν ἀφήγησιν πῶς ὁ Βασιλεὺς Πέτρος ἐπέσθη νὰ καταλλάξῃ τὸ πε-δίον τοῦ Κοσσόβου (Κοσσουπόδιον) πρὶν ἀναγκασθῇ νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὰ στρατεύματά του. Ἡ ἐξηγηθὲν με-ν ὕλη τοῦ καὶ αἱ ἐπανειλημμέναι ἀπειλαὶ τοῦ πρὸς αὐτοκτονίαν, κατ' ἡν σιγήν οἱ Βούλγαροι θὰ ἐισβάλ-λουν εἰς τὸ Κοσσουπόδιον ἐξηγερὰν μεγάλῃν ἀγωνίαν.

Εἰς τὸ Κοσσουπόδιον ἐφαίρεται ἡ Ἑκκλησία Γκραβιάντζα, λέγει ὁ Μι-λανέσις ἀνταποκριτής, τῶν «Ἡμερησ. Νέων».

Καθ' ἐν χρόνον ὁ Βασιλεὺς Πέτρος ἦτο μετὰ τῶν στρατευμάτων συχνὰ μετέβαινε εἰς τὴν Ἑκκλησίαν ἵνα δέξται ὑπὲρ τῆς νίκης, καὶ τὸ παρὰ-δειγμα τοῦ ἡκολούθουν πολλοὶ ἀξιω-ματικοὶ καὶ ἄνδρες. Δραματικὰ σκη-ναὶ ἐξεκίλισαν. Ἡ φάσις τοῦ Βα-σιλέως ἐπρόκειτο τὸν σπᾶσθαι, ὥστε, ἐ-πειδὴ ἄλλα μέσα ὥπως πείσασιν αὐ-τὸν νὰ μὴ ἐπιμένῃ ἐν παραμένει ἐν τῷ στρατῷ, τοῦθ' ὅπερ εἶνε ὑπὲρ τὰς σωματικὰς δυνάμεις, ἀπέτυχον, προ-εκήλθη ὁ Περγίχφ Ἀλέξανδρος. Ὁ-τός κατὰφωσας νὰ ἐπιτραπῇ καὶ τὸν συνοδεύσῃ εἰς Πεκίνο.

Ἡ φρικαλέα ὑποχώρησις.

Ἐκ Θεσσαλονίκης ἐγράφη πρὸς τὸν «Ἡνωμένον Τύπον» ὁ κ. William G. Shepherd περὶ τῆς φρικαλέας φυγῆς τῶν Σέρβων.

«Ὁ κόσμος ὅλος πρέπει νὰ ἐτοιμά-ζηται πρὸς φρίκην διὰ ἀγῶνας εἰς φῶς δσα συνέβησαν κατὰ τὴν φυγὴν τῶν Σέρβων εἰς Ἀλβανίαν. Αἱ φρι-καλεστέραι τῆς φυγῆς τοῦ ἀπείλητος Σερβικοῦ λαοῦ αὐξάνονται μετὰ τῆς ἀφίξεως ἐνταῦθα νέων συνοδεῶν ἀπὸ τοῦ ἐρημιώδους διαμερίσματος.

Ἐξοῦσιν εἰς τὴν ἡδὴ ἀπὸ Πρι-ζρέν (Δυτικὴ Σερβία) μέχρι Μονα-στηρίου (90 μίλια πρὸς νότον) εἶνε ἐ-στραμένη ὑπὸ ἀνθρωπίνων πτωμάτων καὶ φοβερῶν ἱπποκῶν καὶ ἡμῶν ὑπὸ πείνης, ἐνῷ χιλιάδες γερόντων, γυναικῶν παίδων κατακίεονται ἐπὶ τῶν βράχων ἢ εἰς τὰς ὁχλίας παρὰ τὰς ἀτραπούς, ἐξητλημένοι, αἰσίοι, ἀνα-μένοντες τὸ τέλος.

Αἱ ὁρδαὶ Σέρβων καὶ Ἀλβανῶν καὶ τῶν Ἀυστριακῶν αἰχμαλώτων, ἐξ ὧν ὑπάρκουν 50,000, οἰντες ἐκινῶ-θησαν διὰ τῆς ἡρημωμένης ταύτης χώρας εἰς τινὰς τόπους ἐξ ὧν εἰ-σπάρτουν τὰς σάρκας τῶν φοβερῶν ἵνα κατενάωσιν τὴν πείναν τῶν.

Τὴν νύκτα γυναικῶν καὶ παιδῶν, κακῶς ἐνδεδυμένοι καὶ νενάρκωμένοι ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ, ἀγωνίζονται οἰκτρῶς περὶ ἀσθενῶν παρῶν ἀπὸ δρενῶν θάμνων παρὰ τὴν ὁδόν, ἵνα ἐπανα-λάβωσι τὴν πρῶτα τὴν ἐπιπόρην πορείαν πρὸς τὸ ὑποτιθέμενον τέμμα ἀσφαλείας εἰς Μοναστήριον, τὸ ὅποι-ον ἔμουν ἐν τῇ μεταξὺ περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ.

Πολέμικα ἀνέκδοτα.—Τα-χυδρόμικόν δελτάριον κο-ρασιῶς.

Ἐν κοράσιον εἰς τὸ Ἀναγνωσμα-τάριον ἐγράφη τὸ ἐπόμενον δελτάρι-ον καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν πατέρα του, στρατιώτην ἐν Γαλλίᾳ.

Ἀγαπᾷ Πατῆρ, εἶνε σήμερον τὰ γενέθλιά μου, καὶ ἡ μικρὰ κόρη σου εἶνε ἐξ ἑτῶν.

Παραθέτει τέτοιον εἰς τοὺς φίλους της καὶ ἡ μικρὰ καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶμεν νὰ εἴδῃς.

Ζητήσατε ἀδειαν παρὰ τοῦ ἀξιω-ματικοῦ ἐάν δέλῃ νὰ σὰς ἀφίσχῃ.

Παρὰ τῆς

ΜΙΚΡΑΣ ΚΟΡΗΣ ΣΑΣ

Τὸ δελτάριον ἐφάσας καθ' ἡν ἡ-μέραν ὁ πατήρ της εἶχε φωνεθῇ, καὶ τοῦτο καθήκον ἐπὶ τοῦ ὅλινου σταυ-ροῦ τοῦ τάφου τοῦ.

Πόσους βαθμοὺς εἶνε αὐτός.

Ὁ χειμὼν ἐπέλθε, εἰς Φλαμαν-δίαν, χώραν ὡς γυνὴ ἐν χθαρᾷ, καὶ ἐν θέρει ἀκμήν ἐλάθη.

Ἐὰν στοιχεῖα τοῦ μετέβαλλον τὴν χώραν εἰς ἑλὴν καὶ κτελέσαν τὰ χα-ρακώματα διὰ παγεροῦ βλάτος, ὅπερ παγώνει τοὺς ποταμούς, στρατιωτῶν κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνάς ὥρας.

Πόσους βαθμοὺς εἶνε αὐτός, ἐφώνη-σεν εἰς Γερμανοὺς στρατιώτας ἡμέραν τινὰ. Ἦ φωνὴ τοῦ ἥρχετο ὑπὸθεν σωρὸς ἀμμου, ὅστις χωρίζει τοὺς δύο ἀντιπάλους.

Μέχρι τῶν ἀνδερῶν γονάτων μας, ἀπαντᾷ ἄγγλος δεκανεὺς, ὅστις προ-σέειπε νὰ κρατῇ τὰς βέμβας ἑπὶ τὰς ἐντὸς χερσίδας.

«Ἔτσι;... Εἰσθε εὐτυχεῖς ἡμεῖς εἰμεθα μέχρι τῆς ζώνης.

τὸ ἐλάχιστον κέρδος τοῦ πολέμου τοῦ-του, ὅπερ ἡ Γερμανία θὰ ἀποκομῇ ἢ θὰ ζητήσῃ νὰ ἀναγορεύσῃ τὸ λάθος της καὶ νὰ δι-ρθώσῃ αὐτό». Ἀνστυ-χῶς καὶ τὸ ἄδρον αὐτὸ παραθέρεται ἀπὸ τῆς Γερμανικῆς Ἀλυσίας, ἐπιθυμοῦν τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου, ἀ-ξιοὶ δὲ ἐπιβλέψῃ αὐτὴν εἰς τὸν κόσμον.

—Πρὸς τῆς ἀποφάσεως.

Ἐνταῦθα, ὡς καὶ παρ' ἄλλων ἀ-ξιοματικῶν, τοῦ ποιητοῦ Φρίτς Φόν Οὐνροθ (Fritz von Unruh) λέγουσιν τῶν Οὐλάνων εἰς τὸ δικαὶν μέρω-πον, ὑπάρχουσι δραματικαὶ τινες σκη-ναὶ εἰς οἷχους καὶ πέσαι, ἡχοτάς ἐμφανισθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἐπιγρα-φὴν. «Πρὸς τῆς ἀποφάσεως» (Vor der Entscheidung). Εἶνε ποιητικὴν τραγικὴν ἐν ᾗ ὁ συγγραφεὺς ἀνέγρα-ψε τὰς ἐντυπώσεις του καὶ τὴν ἡθι-κὴν μεταμόρφωσιν του. Ὁ ἥρωας, ὁ-στις, ὡς αὐτὸς, εἶνε ἀξιοματικὸς τῶν Οὐλάνων, διέρχεται διὰ διαφόρων ἐν-τροπῶν τοῦ πολέμου καὶ παραμένει παν-ταχοῦ ὡς ἕνος, ψυχρὴ ἀπεσπασμένη ἀπὸ τῶν φρονικῶν παθῶν, ἥτις βλέ-πει τὴν φρικαλέαν πραγματικότητα καὶ ἀποφέρει μέχρι ἀγωνίας.

Αἱ δύο κήρυα, ἀνοδηροειθεῖσαι ὑπὸ τῆς Νέας Ἑφημερίδος τῆς Ζυρί-χης (Neue Zre her Zeitung) ὑπό-κεινται ἐντὸς πηλῶδους αἰματοβρέ-κτους χαρακώματος, ὅπου Γερμανοὶ τι-νς στρατιῶται, ὡς κινήν ἐν σφαγῇ, ἀποθηρῶσιν ἢ ἐγγίζουσιν εἰς τὸν θάνατον μετὰ πικρῶν λόγων. Ἄξιω-ματικοὶ τινες μεθίσκονται ὑπὸ καμ-πανίτου, περὶ μεγάλου τηλεβόλου, γελῶντες καὶ κλονίζοντες μετρίσθι-πῶσιν, καταληφθέντες ὑπὸ καμάτου καὶ βύων. Ἐκ τῆς—περὶ τῆς σκηνῆς παραλαμβάνου τὸς φρικώδεις τούτους λόγους, λεγομένους ὑπ' ἐνός ἐξ ἐκεί-νων ἰσινες θρηνοῦσιν ἐντὸς τοῦ χα-ρακώματος ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν πολυ-βόλων.

Ἐπὶ ἀκοντοτύτης: Εἰς τὴν πα-ρὸδα γελῶσι πανηγυρίζοντες πᾶσαν νίκην. Μυκδύνει ὡς βόες εἰς τὸ σφαγεῖον καὶ λέγουσιν:

«Αὐτὸ εἶνε πόλεμος!» Ὅταν παύσῃ οὗτος, θὰ ἐνεργήσῃσι κακουργεῶς, θὰ ἐφορᾶσιν ἡμᾶς ἐπὶ τρία ἔτη. Ὁ πρῶτος θμῶς κωλὴ δὲν θὰ εἴη ἀκό-μη πολὺν τὴν κόμην διὰ τὰς γελῶσιν ἡδὴ διὰ τὰς λευκὰς τοῦ χιτος τοῦ.

—Προσευχὴ Οὐλάνου.

«Καὶ ὁ Οὐλάνος, καταληφθεὶς ἀπὸ φρίκης ἐν μέσῳ τῆς σφαγῆς, πλάτει εἰς γόνατα καὶ ἑρπύσσεται: «Σὺ δὲ διδοὺς τὴν ζωὴν, Σὺ δὲ λαμβάνων αὐ-τὴν, πᾶς τις θὰ Σὲ γνωρίσῃ; Εἰς τὰς χαρακώματα ταῦτα, δρομέων

ΔΙΑ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΝΟΡΙΑΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Μία πολύ άτυχη γνώμη περί του τόπου της ανεγέρσεως των νέων 'Εκπαιδευτ. Καταστημάτων της Κοινότητος μας δημοσιεύθη, ήτις ήτο άναξία προσοχής έφόσον αβτη ενεπνεύετο υπό περιωρισμένον πνεύματος ένοριακού, υιοθετηθείσα όμως υπό του δεισιδούλου παρ' ήμιν 'Αρχιτέκτονος κ. Θ. Φωτιάδου επιβάλλει εις ήμας τὸ καθήκον ν' άποκρούσωμεν καὶ άναερώσωμεν αὐτήν άρδην.

Ο κ. Φωτιάδης έγραψεν δι, πλήν του Γυμναστηρίου, θά έπρότιμα ν' ανεγερθώσι τὸ τε Π. Γυμνάσιον καὶ τὸ Κεντρικὸν Παρθεναγωγείον παρὰ τὴν 'Αρχιεπισκοπήν, διότι τὰ παλαιὰ σχολικὰ καταστήματα ἐν τῇ ένορίᾳ 'Αγ. 'Ιωάννου. 'Αποροῦμεν πῶς διέλαθον τὸν καλὸν 'Αρχιτέκτονα τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα μειονεκτήματα, οὐδαμῶς επιτρέποντα τὴν πραγματοποιήσασθαι τὴν τὸσον άτυχὴς ταύτης γνώμης.

Εν πρώτοις ἡ ένορία τοῦ 'Αγ. 'Ιωάννου καίτοι ἐπὶ τοῦ χθαμαλωτέρου εδάφους τῆς πόλεως καὶ περὶ τὰ δέκα τοῦλάχιστον μέτρα χαμηλότερον τοῦ γηπέδου τοῦ Γυμναστηρίου καὶ εἰς ταῦτα παρέπονται πολλὰ καὶ μεγάλα μειονεκτήματα, μὴ επιτρέποντα τὴν άνεγερσιν τοιούτων καταστημάτων.

Μέριστον καὶ άσύγγνωστον θά διαπράττετο λάθος ἂν άνηγεῖροντο ἐπὶ τὸ αὐτὸ τὰ άνωτέρω 'Εκπαιδευτήρια άρρένων καὶ θηλέων συμφορημένων πολλάκις τῆς ἡμέρας καὶ συναγελαζομένων, ὥστε ἡ Λευκωσία νὰ παρουσιάζῃ ἐν τούτῳ πρωτότυπον θέαμα τῆς γυναικείας χειραφετήσεως ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ τῆς άρσεως τῆς διακρίσεως τῶν δύο φύλων.

Τοῦτο θά υπερβάλλει πᾶσαν άμερικανικὴν ἐκκεντροκίνητητα, καὶ θά άνήγεται εἰς τὴν πρωτόγονον ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Διὰ ταῦτα οὐδεὶς βέβαιος ὑπάρχει φόβος παρ' οἰουδήποτε νά γένηται άσφαστὴ ἡ τὸσον ἐκκεντροκίνητος αὕτης γνώμη.

Αλλὰ καὶ διὰ μόνον τὰ άνωτέρω 'Εκπαιδευτήρια τῶν άρρένων, οὐ μόνον διὰ λόγους ὕψους, ἀλλὰ καὶ διὰ λόγους ἐθνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν άπαγορεύεται ἡ άνεγερσις αὐτῶν εἰς τὸσον ἀποκέντρον καὶ χθαμαλὸν τόπον, οἱ αὐτοὶ δὲ λόγοι επιβάλλουσι τὴν άνωκοδόμησιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ὕψηλῳ καὶ περικύπτῳ γηπέδῳ τοῦ Γυμναστηρίου.

Ἀς επιτρέψῃ ἡμῖν ὁ άγαπητὸς φίλος κ. Φωτιάδης νά ὑπομνήσωμεν διὰ τὰ δημόσια μάλιστα οἰκοδομήματα ὀφείλουσι νά συντάξωσι μετὰ τῆς προσφορῆτος καὶ τοῦ άρχιτεκτονικῶν κάλλος, τὸ κάλλος δὲ τοῦτο δὲν ἔγκειται ἀπλῶς εἰς τὴν συμμετρίαν καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ δλον'ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν προσρμογήν τοῦ άρχιτεκτονικοῦ μνημείου πρὸς τὸ περιβάλλον, καὶ εἰς τοῦτο οἱ μεγάλοι καὶ ἀθάνατοι άρχιτέκτονες τῆς 'Ελληνικῆς άρχαΐας ἐγένοντο ἀπαράμιλλοι, πανταχοῦ μὲν μάλιστα δὲ ἐν τῷ Παρθενῳ ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως καὶ ἐν τῷ ἐν Φιγαλίᾳ ναῷ τοῦ 'Απόλλωνος, ἐν 'Ακράγαντι, ἐν Ποσειδονίᾳ, καὶ εἰπον ἄλλοθι.

Εἰς ταῦτα ὡς καὶ εἰς ἄλλα περιφανῆ μνημεῖα τῆς 'Ελληνικῆς άρχιτεκτονικῆς θαυμάζεται ὡς τὸν νεώτερον άρχιτεκτονικὴν ἡ τέλεια καὶ θαυμαστὴ προσρμογὴ τοῦτων πρὸς τὸν περὶ ὁρίζοντα καὶ τὸ περιβάλλον καθόλου, ὥστε νά φαίνονται ταῦτα τοποθετηθέντα ἐκεῖ ὅθ' ἔκ τῆς ἄλλ' ὑπὸ άνωτέρως δυνάμεως ἤτις κατέστησεν αὐτὴ μέγας τῆς ἄλλης ἀρμονικῆς διατάξεως τῆς περὶ αὐτὰ φύσεως.

Τὰ καταστήματα τῆς 'Ελληνικῆς παιδείας ἐν τῇ Κύπρῳ. πρωτεύουσα ἀποτελοῦσι τὰ πρῶτα ἐθνικὰ οἰκοδομήματα καὶ μνημεῖα, καὶ λόγοι ἐθνικοὶ καὶ καλλιτεχνικοὶ ὑπαγορεύουσιν ὥπως άνεγερθῶσιν ταῦτα εἰς τὸ μᾶλλον περικύπτῳ γηπέδῳ τῆς πόλεως καὶ προσαρμολογῶσιν ὡς μνημεῖα ὅπως καλλιτεχνικὰ πρὸς τὸ περιβάλλον, ἵνα ἀποτελῶσιν ἀναπόσπαστον μέρος αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ μεγάλῳ καὶ τῇ ἐμπειρίᾳ αὐτῶν νά ἐκπροσωπῶσι εἰ δυνατόν τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τῆς Νήσου. ὡς ὁ Παρθενῶν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν ἀθάνατον ψυχὴν τοῦ άρχαίου 'Ελληνισμοῦ.

Λόγοι ἐθνικοὶ πρὸς τοῦτοις ὑπαγορεύουσιν ὥπως τὰ ἐθνικὰ ταῦτα καταστήματα ὑπάρχουσιν περιφανῆ καὶ περὶ ὅλην καταγγέλλοντα τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ 'Ελληνικοῦ στοιχείου ἐν τῇ νήσῳ, καὶ μακρόθεν καὶ ἐγγύθεν εἰς πάντα θεατὴν, καὶ άποροῦμεν πῶς διέλαθον πάντα ταῦτα 'Ελλῆνα άρχιτέκτονα, γνωματεύσαντα δι, πρὸς τὰ ἐθνικὰ καταστήματα νά συμπεριγῶσι καὶ ταφῶσιν εἰς τὸν χθαμαλωτέρου τόπου τῆς πόλεως.

Δὲν εἶνε ποσὺς οὐδαμῶς καὶ ὁ ἄλλος λοχυρισμὸς, ἡ δὴθεν μεγάλη ἀπόστασις καὶ ἡ δυσχερεία τῆς φοιτήσεως τῶν 'Ελληνοπαίδων. Ἡ Λευκωσία δὴ μὲν ἀποτελεῖ μίαν ἐνορίαν ἀνατολικῆς μεγάλου πόλεως, καὶ πρέπει νά μὴ ἔχῃ τὴν ἐξέλιξιν ἀπὸ τῶν ἄνερ περιωρισμένων διαστάσεων χωρίου, ἵνα ὑπολαμβάνῃ μεγάλας τὰς διαστάσεις τῆς πόλεως μας, ἥτις δὲν εἶνε εἰμὴ συνήθης κοινότης.

Τὸ Γυμναστήριον ἄλλως τε καίτοι πρὸς τὰς 'Ελληνικὰς ένορίας, ὥστε καὶ αἱ μικραὶ σχετικῶς ἀποστάσεις ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων ἄκρων τῆς πόλεως ἐλαττοῦνται διὰ τοῦς 'Ελληνοπαῖδας εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἡ φοιτήσις θά ἡνεύχεσται ἐν πάσῃ ὥρᾳ τοῦ έτους, άρχεῖ νά βελτιωθῇ ἡ θλιβερά ὄντως κατάστασις τῆς σχετικῆς ὕψους τοῦ Δημιορχείου.

Εργόμεθα ἤδη νά θεραπεύσωμεν καὶ τὸ ένοριακὸν πνεῦμα ἐκείνων, οἵτινες χωρὶς νά ἔχουσιν δειώσεις άρχιτεκτονικὰς, ἀποβλέπουσιν εἰς τὸ συμφέρον ἀπλῶς καὶ τὴν τιμὴν τῆς ένορίας, ἀξιοῦντες ὥπως τὰ νέα ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα άνεγερθῶσιν ἐν τῇ ένορίᾳ των.

Μετὰ τὴν μετακόμησιν τῶν άνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων εἰς τὰ νέα ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ καταστήματα, ἡ έτέρα τῶν 'Ασικῶν Σχολῶν θά ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἴδιον αὐτῆς κατάστημα, ὅπως χρησιμοποιεῖται τὰρα ὑπὸ τοῦ Γυμνασίου καὶ τῆς 'Εμπορ. Σχολῆς, εἰς τὸ παλαιὸν δὲ κατάστημα τοῦ Γυμνασίου μετὰ τινος ἐκπαίδεως ἐπισκευῆς καὶ τροποποιήσεως θά ἐγκατασταθῶσιν ἀνέτως καὶ μίαν προσφορῶς τὸ ἐξαιτάμεν Παρθεναγωγείον καὶ τὸ προσορητὴν ἐν αὐτῷ Νηπιαγωγείον, ὥστε ἡ ένορία 'Αγ. 'Ιωάννου θά κατέχῃ προνομιοῦχον θέσιν διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς, ἔχουσα παρ' ἐαυτῇ ἐκπαιδευτήρια άρρένων καὶ θηλέων ἀπὸ τῆς νηπιακῆς μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ὅταν δὲ σὺν τῷ χρόνῳ συσταθῶσι καὶ σχολεῖα συμπληρωματικὰ πρὸς ἐπαγγελματικὴν μόρφωσιν τῶν ἀποφοίτων τῶν 'Ασικῶν Σχολῶν, ταῦτα βεβαίως θά λειτουργῶσιν εἰς τὰ κοινοτικά καταστήματα τῆς ένορίας ταύτης, ὥστε καὶ ἐν τούτῳ νά πλεονεκτῇ αὕτη πασῶν τῶν ἄλλων ἐνοριῶν τῆς πόλεως.

Ὀυδὲμίαν ἔχομεν ἀμφιβολίαν δι, ὁ κ. Φωτιάδης θά συμφωνήσῃ εἰς πάντα ταῦτα καὶ οἱ ὑπὸ ένοριακοῦ πνεύματος ἀνιέγοντες θά εὐφρανῶσιν δι, ἡ ένορία των διὰ τῆς μεταθέσεως τοῦ Γυμνασίου οὐδεμίαν ἀπολύτως ὕψιστάνα ζημίαν.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΗΣ Μ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑΣ

Εν ἐκτάκτῳ παραστήματι τῆς ε. φημερῆς τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἡμερομηνίαν 12/25 Ἀπριλίου ἐδημοσιεύθη τὸ ἐπόμενον Διάγγελμα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Ε'.

«Απαξ εἰ καὶ τὰ Χριστούγεννα εὐλόκοιτο, ὅλους τοὺς πόρους τῆς Ἀυτοκρατορίας περιπεπλεγμένους εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐπιθυμῶν ἵνα διαβιβᾶσθαι ἀπὸ μέρους μου καὶ παρὰ τῆς Βασιλείας ἐγκάρδιον ἐπὶ τοῖς Χριστογενέσις χαίρειν καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ἐπὶ τῷ Νέῳ εἰς πρὸς πάντας τοὺς ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ξηρᾶς ὑποβαστάζοντας τὴν τιμὴν τοῦ Βρετανικοῦ ὀνόματος, ἐπὶ τοῖς δέξιματις καὶ τοὺς ἀνδράς τοῦ Ναυτικοῦ, ἀρ' ὧν ἐξήρτηται ἡ ἀσφάλεια τοῦ Κράτους, ἐναποθέτω μεθ' ἀπάντων τῶν ὑπάρχοντων μου τὴν ἀπὸλυτον ἐμπιστοσύνην.

Ἐπὶ τοὺς δέξιματις καὶ τοὺς ἀνδράς τοῦ Στρατοῦ εἰτε νῦν ἐν Γαλλίᾳ, ἐν Ἀνατολῇ ἢ εἰς ἄλλα πεδία πέποιθα μετ' ἰσῆς πίστεως δι, ἡ ἀφωσίσεως των, ἡ ἀνδρεία των καὶ ἡ αὐτοθυσία των ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Θεοῦ θά ἀγάγουσιν εἰς τὴν νίκην καὶ εἰς ἐν τιμὴν εὐρίην. Ὑπάρχουσιν πολλοὶ τῶν νεοτέρων τῶν τάξεων, φρεῖ, ἐν νοσοκομείοις, καὶ πρὸς τοὺς γενναίους τοὺς ἀνδράς ἐπιθυμῶ, ὡς αὐτοὺς, μετὰ τῆς Βασιλείας, νά ἐκφράσῃ τὴν βαθεῖαν ἡμῶν ἐν γνωμοσύνην καὶ τὰς θερμότητας δεήσεις ὑπὲρ τῆς άναρρώσεως αὐτῶν.

Ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνδρες τοῦ Ναυτικοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ!

Ἄλλο ἐν έτος ἐγγίξει εἰς τὸ τέμας τον, καὶ ἡρῆται ἐν μύχῳ ἐν αἰματοχυσίᾳ, καὶ ἐν μάχησιν χαλρὸς όμως γνωρίζων ὅμιν δι, ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν ἀγωνίζεσθε φέρει ἐγγύτερον εἰς ὅμιν. Εἰδὲν δὲ εὐλόγη ὅμας ὁ Θεὸς καὶ πάντα τὰ ἔργα ὅμων!

25 Δεκεμβρίου, 1915

ΑΣΙΟΜΙΜΗΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Εγκρίτοι πολλοὶ Βασιλεῖς μετὰ τῶν κ. κ. βουλευτῶν Ἀλφράνκος. Ἄμ μοχόστου ἐξ ὀνόματος τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ τῆς πόλεως 'Ἐλῆς ἀνήλθον εἰς Λευκωσίαν καὶ ὑπέβαλον πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν 'Αρμυστήν παράνομα κατὰ τῆς ἀνεπαρκείας τῆς θαλάσσης συγκοινωνίας, ἡς ἐνεκα ἡμῶν καὶ μεγάλως ἡ ἐμπορία τῆς Νήσου καὶ μετ' αὐτῆς οἱ διάφοροι καλλιεργηταὶ τῶν ἐξαγορευμένων προϊόντων.

Ἡ Α. Ε. ἔχουσα ὑπὸ χεῖρα νά πράξῃ ὅτι δύναται παρὰ τῇ Ἀτμοπλοΐᾳ Κεδῖβι πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐμπορίας τῆς Νήσου, καίτοι ἡ Κυβερνήσις ὠρῆσεν ἄλλην ἔχει ἐξουσίαν εἰμὴ ὅση ἀπορρεῖ ἐκ τοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς 'Εταιρείας ταύτης διὰ τὴν ἐξομαλίσαν συγκοινωνίαν.

Ὅπως ὅποτε όμως τῇ π. Παρασκευῇ καὶ τῷ Σαββάτῳ κατέπλευσαν ἀλλεπαλλήλως δύο ἀτμόπλοια τῆς 'Εταιρείας κομισάντα ἐμπορεύματα διὰ τὴν Νήσον καὶ φορτωσάντα μεγάλα φορτία προϊόντων δι' Αἴγυπτον καὶ ἄλλαχοῦ.

Τὸ διάστημα τοῦτο τῶν Βασιλέων ἀξέπαινον καθ' ἑαυτοὺς, εἰνε καὶ ἀξιόμιμῳ δι' ἅσας τὴν Νήσον. Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ οἴου εἶνε κατάδηλος καὶ ἀπειλεῖται ὑπὸ πεινῆς ὁ λαός, ἀμὴ γένη αἰ πρόνοιαν πρὸς εἰσαγωγὴν οἴου ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἡμῖς ἐπληξέ θανάσιμος τὴν ἰδιωτικὴν σιτεμ πόρῳν.

Ἀλλὰ καὶ πολλὰ διαμερίσματα πένονται καὶ λιμνίστουσι καὶ δι' αὐτὰ πρέπει νά διαταχθῶσιν ἔργα ἀνακουφιστικά, ἀλλὰς πολλὰ θά ἐπέλθωσι δυστυχήματα.

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ οἱ λαϊκοὶ ἀντιπρόσωποι ὀφείλουσι νά προσβῶσιν εἰς κοινὰ καὶ έντονα διαβήματα παρὰ τῇ Κυβερνήσει.

ΟΥΔΕΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΓΑΘΟΝ

Ἡ κυβερνητικὴ αὐθάρεσι καὶ ἡ δικία κατὰ ἐμπόρῳν καὶ γεωργῶν ἐξασκοῦθῃ. Οἱ ἐντεταλμένοι ἐπαλλήλοι ἐνεργοῦν κατάσχουσιν οἴου καὶ κρητῆς,

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

διότι ἂν εὐφραῖσι ποσὰ τοῦτων ὀλοσῶν ἀνιένται καὶ ἐκποιοῦσι ταῦτα εἰς τὰς ὁρισμένας τιμὰς 60 γρ. τὸν οἶτον καὶ 30 γρ. τὴν κρητὴν.

Ἐντούτοις ἡ άγοραία τιμὴ τοῦ οἴου εἶνε πάντοτε 9-10 σελλ. καὶ ἡ τῆς κρητῆς 4-5 σελ.

Ἀδικοῦνται καὶ ἡμιούνηται ὀλίγοι χεῖριν ὀλίγων, χωρὶς οὐδεμίαν νά ἐπιτυγχάνει ἀνακούφισιν γενικήν.

Ἐν δὲ μόνον νόμιμον καὶ δίκαιον καὶ ἀποτελεσματικὸν ὑπάρχει μέσον ἀνακουφίσεως, ἡ ἐξαγωγή σιτηρῶν ἐξωθεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΕΡΒΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ

Εἰς τὰς ἀττικὰς ἐφημερίδας ἀναγινώσκουμεν δὲ μετὰ τῶν διαφόρων τόπων ὅπου μελεῖται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων προσωρινῇ ἐγκαταστάσεως πρὸς περιθάλψιν Σέρβων προσφύγων καταλέγεται καὶ ἡ Κύπρος, δι' ἣν προορίζονται χιλιάδες τινὲς τούτων.

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ἀπὸ τῆς π. Τρίτης ὁ καιρὸς αἶφνης ἐξέσπιν θυελλώδης καὶ τῇ ἐπισύσῃ Τετάρτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐπικρατοῦσιν βίχαλ μετὰ μεγάλων ἡλεκτρικῶν ἐκκενώσεων. Ἐντούτοις αἱ βίχαλ αὐταὶ κατὰ τόπους μόνον γένομεναι οὐ γὰρ δὲν ἡμῶν διαρκεῖς καὶ εἰς τὴν 'Επαρχίαν Λευκωσίας, ἦσαν καὶ πάλιν ἀεσρκεῖς.

Οἱ σιτοβολῶν τῆς Νήσου, καὶ Μεσαρική πλείους ἀναμένει τὸν καιρὸν τοῦ Πεδιῶν, ὅπως δυστυχῆς ἐν μέσῳ Δεκεμβρίου παραμένει ἔρηκος.

Ἀπὸ χθὲς ὁ οὐρανὸς ἐκαλύφθη πάλιν ὑπὸ νεφῶν καὶ διὰ τὴν οὐχίαν ἰσθμὴν περικυκλωμένη τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν παρ' ἡμῖν, δὲν εἶνε ἀπιδανον νά ἔχομεν ἀπὸ σήμερον ἡ αὐρὸν ἐπανάλειψιν βροχῶν, αἵτινες εἰρήμεια νά γένηται οὐδαμῶς καὶ διαρκεῖς πρὸς σήμερον τὸν γεωργῶν.

Αἱ 'Επαρχίαι Ἀλφράνκος, τὸ ἀνατολικὸν τμήμα τῆς 'Αμμοχώστου, καὶ ἐπὶ τῆς Λεμεσίου καὶ Πάφου φαίνεται δι, ἔχον βροχὰς ἐπαρκεῖς, ἐξασφαλίζουσιν ἐν τῷ παρόντι τὴν βλάστησιν καὶ τὴν περαιτέρω ἀπορῶν.

ΕΠΙ ΤΑΙΣ ΑΓΙΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ

Ὑπάρχουσιν Κοινότητες παρ' ἡμῖν ὡν οἱ ἱ. Ναοὶ διατελοῦσι κεκληρισμένοι, ἀργούντων τῶν ἱερῶν κατ' ἐπιταγὴν τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν. ἐπὶ τῷ ἄλφῳ δι, αἱ κοινότητες αὐταὶ δὲν στέργουσιν νά κατεβάλλωσι τὰ νενομισμένα κανονικά.

Δὲν ἐπιδοκιμάζουμεν τὴν ἀρνησιν ταύτην, ἀλλ' ἀποδοκιμάζουμεν καὶ τὸν ἀντιχριστιανικὴν καταναγκασμέν διὰ τῶν ἱ. Ναῶν.

Ἐὰν ἐξακολουθῇ ἡ ἀντιχριστιανικὴ αὕτη πορεία, θά ἐπιτελῇ τὴν ἐπιτεταμένην ἤδη παρ' ἡμῖν θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν καὶ θύναται αὕτη νά καταντῇ εἰς πόρῳν.

Αἱ ἐπικείμεναι μεγάλαι καὶ κοσμοσφαιτρικὲς ἐσρατὶ δὲν πρέπει νά παρέλθωσι μὴ κεκληρισμένους τοὺς ἱ. Ναοὺς, διότι τοῦτο θά ἔχῃ θλιβεράτα ἀποτελέσματα ἡθικά καὶ θρησκευτικά, δι' ἃ μεγάλῃν ὑπέχουσιν εὐθύνην οἱ ποιμένες καὶ τῆς 'Εκκλησίας ἡμῶν.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΚΑΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Εἴχομεν καὶ ἡμεῖς ἐπισήμως παρὰ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεως εἰδήσεις τῇ π. ἐξομαλίσ, καθ' ἃ ἐπληθύνε συμπλοκὴ μετὰ τῶν ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἐπὶ τῶν 'Ελληνοβουλγαρικῶν συνόρων καὶ έπεσον 'Ελλῆνες τινὲς ἀξιοματικοὶ καὶ σφριτωταί.

Τὸ σχετικὸν τηλεγράφημα ἔφραεν ἡμερομηνίαν 7/20 Ἀπριλίου, ἐνφ οὕδα μὸς ἀναφέρεται τοῦ ἀπὸ τῆς συμπλοκῆς εἰς τὰ ἑλλήνικα ἡ τὰ αἰγυπτιακά φύλλα.

Ἡ περὶ ἀποβάσεως ρωσῶν στρατοῦ εἰς Βάρναν εἰδήσις φαίνεται εἰνε βολβαρδισμὸς μόνον, διότι ταυτὴ ἐπιχειρήσις εἶνε ἐπικινδυνότητ καὶ σχεδὸν ἀπίθανος.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ ἡ Ὀμάς τοῦ Φιλοπόπου Σουλῆγου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Εὐπαιδευτοῦ Διευθυντρίας τοῦ Παρθενάγωγείου ἡρώτα τῆς οὐλογῆς ἐράνων πρὸς βροχίαν τῶν ἀπῶν τῆς πόλεως διὰ τὰς προσεχεῖς μεγάλας ἐσρατὶς.

Ὁ αὐτὸς Σουλῆγος θά διοργανώσῃ καὶ ἐσρατὶς πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐξ Ἀγγλίας προσερχόμενος ὁ ἄρτι καὶ ἐπὶ διπλώματι ἐξέτασε ἐν Λονδίνῳ ὁσπτάς λαν ἐπιτυχῶς ἐν τῇ Νομικῇ κ. Θεοχάρης Ι. Θεοχάρης καὶ τυχὼν τοῦ τίτλου Barrister at Law.

ΠΑΡΗΣ ἡμερῶν ἐξέμετρεσε τὸ ζῆν ἐνάρετος καὶ χριστιανικώτατος προσφύτης δ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΣΙΟΥ
85 ἐτῶν
καὶ ἐκτεθῆναι χθὲς σήμερον πρὸς ἐν τῷ ἱ. Ναῷ Φανερωμένης.

Ἐγένετο ὁ μακαρίτης ρίξᾳ εὐφροσύνης καὶ ἀμφιφοῦς δένδρου οἰκογενειακοῦ οἰσινος τὸ θαλλερόν καὶ εὐχισμον φύλλωμα ἐξέταθ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐν Λεμεσῳ.

Πρὸς ἀπάσας τὰς ἀξιοτίμου οἰκογενείας τῆς ρίξῆς ταύτης εὐχόμεθα τὴν αὐρυσίαν καὶ μακροβιότητα, τῇ μετastάντῃ δὲ τὴν αἰώνιαν ἀνάπαυσιν, ἀξίαν τοῦ ἐπιγείου ἐν ἀρετῇ καὶ πόνῳ βίου του.

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ

καθίστα γνωστόν:

1ον. Ὅτι αἱ τιμαὶ τῶν μετοχῶν τῆς διὰ τὸ έτος 1916 ὠρίσθησαν εἰς £4-1-0 ὡς ἐκ τῆς κρατήσεως ἀποθεματικοῦ, καὶ δι, καθ' ὅλον τὸν Ἰανουάριον διαδέξει μετοχὰς ἀντὶ τῆς ἀνω τιμῆς τῶν £4-1-0, πέραν δὲ τοῦ Ἰανουαρίου θά πληρώνεται καὶ τὸκος λογιζόμενος πρὸς 80) ο κατ' έτος ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1916.

2ον. Ὅτι πᾶς τις δύναται ἀπὸ τοῦδε νά λάβῃ βιβλίον διὰ νέαν τριετὴν περίοδον ἐβδομαδιαίων καταβολῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ
τῇ 16/29 Νοεμβρίου 1915.

Ὁ Διευθυντής
Γ. Οἰκονομίδης.

ΒΟΥΤΥΡΟΣ ΦΥΤΙΚΟΣ

Κοινῶς (Βεβαταλινῇ) ἐνομιλῇ διὰ τὰς προσεχεῖς ἑσρατὶς εἰς μεγάλην ποσότητα καὶ πωλεῖται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Δημητρίου Χατζηθεοδοσίου παρὰ τὴν Γραφικὴν Κύπρου χονδρικοῦς μεν πρὸς 23 ἡ ὅκα, καὶ λιανικῶς πρὸς 26 γρ.

Ὁ φυτικὸς βούτυρος, θεωρεῖται καὶ εἶνε ὁ ὑγιεινότερος καὶ εὐπεπτότερος πάντων τῶν ἄλλων λιπαρῶν ἐδεσμιῶν.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΔΙΠΛΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ποῦ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους δι, ἀναλαβάνω τὴν θεωρητικὴν διδασκαλίαν καὶ πρακτικὴν άσκησιν τῆς διπλογραφίας ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ὡς καὶ τὴν κρατήσιν ἐμπορικῶν βιβλίων εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα καθ' ὅπως ὁσρατὶς τῆς ἐξομαλίσ ἐπὶ εὐλόγῳ ἡμερῇ.

